

A közélémezési hivatal üzleteredménye a pénzügyi bizottságban.

(Saját tudósítónktól.) A pénzügyi bizottság és közélémezési tanács együttes ülését tartott pénteken délután dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklésével. Tárgya a közélémezési hivatal üzleteredményének, évi jelentésének és a forgalmáról szóló jelentésnek bemutatása volt.

Balogh Károly előterjesztette ezeket a jelentéseket. — A munka — mondja — napról-napra nehezebbé vált az utóbbi időben. Különösen két nehézség akadályozott bennünket. Egyik, hogy a legitim kereskedelem elől semmit se vonjunk el, a másik, hogy ne drágítsa a város az árukat. Ezután ismerteti a hivatal működését az egyes, különálló üzemek működésével. A 300.000 koronás jövedelmet pusztán a nagy forgalom teszi, az áruk enélkül sem lettek volna olcsóbbak, legalább észrevehetőleg nem. Végül kéri, fogadják el és ajánlják a közgyűlésnek is elfogadásra előterjesztését és javasolják a fölmentvény megadását.

Obláth Lipót elfogadja az előterjesztéseket. De — mondja — jutalmazni kell a közélémezés vezetőjét is, akit tavaly 40.000 koronás eredmény után 6000 koronával jutalmaztak. Az idén az eredmény és végzett munka is horribilisan nagyobb. A jutalomnak 6000 koronáról 7000 koronára való fölemelését javasolja a végzett hatalmas munka iránt való elismerés kifejezésével.

Wimmer Fülöp szerint ennek a bizottságnak fölsőleges a jutalom kérdése fölött vitázni. A közgyűlésen erre ugvis megteszik majd az indítványt. Ami azt illeti, hogy — a lapok szerint — sok a 300.000 koronás jövedelem s a közélémezési hivatalnak sem lenne szabad ennyit keresnie, csak annyit jegyez meg, hogy ennyit 52 millió forgalom után kell keresni, mert ez fél százalékia sincs a forgalomnak s enélkül könnyen nagy veszteségek érhetnék volna a várost. Egy közélémezési üzemet, amely ilyen hatalmas szervvel rendezkedett be, így kell vezetni.

Dr. Dobay Gyula csak egy megjegyzést kíván tenni. Rájött arra, hogy egyes hadifogolytartó gazdák foglyukat a népkonyháról kosztoltatják. Balogh Károlynak azt a választja, hogy május elsejével új rend lép életbe a népkonyhák körül, tudomásul veszi.

Szász Ernő azt indítványozza, a nyereségből ne irányozzon elő a város 150.000 koronát az előre nem látható veszteségekre, de segítse ennyivel a nagyvonalú sanyaru helyzetben levő középosztályt olcsó étkezés, lehetővé tételével. A veszteségek elleni ilyen védekezésre nincs szükség, elvégre is az sem lenne súlyos szerencsétlenség, ha a város ráfizetne erre az üzemére.

Balogh Károly azt kéri, nyugodjék a bizottság bele a nyereség fölosztásának terveibe. Ne neveljük — mondja — mesterségesen a szegénységet. Nemcsak az a szegény, aki vendéglőben étkezik, de az is, aki odahaza főz. Ezenkívül szükség van a tartalékra. Az áruk nagy hiányokkal érkeznek. Az egy év alatt például 68 vagon fát loptak a várostól a faszállítmányokból.

Wimmer Fülöp elfogadja az eredeti javaslatot. Szükség van a 150.000 koronás tartalékra. Háttha vége lesz a háborúnak és a városnak nyakán marad a drágáru a horribilis veszteségek veszélyével.

Egy hang: Bár már így lenne!

Dr. Becsey Károly hozzájárul a tanácsnok előterjesztéséhez. — De — mondja — sok a panasz, hogy ok nélkül nagyvonalú drága a tűzifa 310 koronás ára. Egy vagon fa 1400

koronába kerül. Attól tart, hogy abnormális hasznót húznak a fákerekedők. A hatóság talán tehetne valamit az árak leszorítása érdekében.

Balogh Károly: A faárak alapján csak 1100 koronát vettek vagononként. Ehhez 200 koronát a vasúti szállítási költsége, 120 koronát a befuvározás, 45 koronát a hiány, 20 koronát

az ölelés, 6 korona a kövezetvám, 8 százalék nagykereskedő és utóbb 8 százalék a kiskereskedő haszna. Így 1700 koronába kerül egy vagon fa.

Szász Ernő szerint erdőt kellene a városnak vásárolni. Balogh Károly fölvilágosításai után a bizottság elfogadta az előterjesztést.

Ausztria pártjai Czernin politikájáról.

— A német pártokat kivéve valamennyi párt a külügyminiszter ellen fordul. —

— A Délmagyarország bécsi munkatársától. —

Bécs, április 11.

Az osztrák politika, amely gróf Stürgkh tragikus végzetének beteljesedése óta minden határozott irány nélkül imbolyog, soha sem volt talán olyan határozott és céltudatos irány nélkül való, mint éppen a legutóbbi időben. Nagy koncepciót már rég nem vár az osztrák politika irányításában senki sem, de valami céltudatos gondolat felfedezését joggal leshették, várták nálunk mindazok, akik egészséges egoizmusból szívükön viselik a testvér Ausztria sorsát. A tehetetlenség, a kapkodás, jogfeladás, engedékenységek, indokolhatatlan birkatürem, erélytelenség: mindez összevéve és együttesen osztrák politikát jelent. A gyöngy kormányval szemben kitűzött céljaira elismerésreméltó eréllyel törekvő ellenfelek sokasága áll, így az osztrák politika misztériumait nem ismerő egyén is elképzelheti, hogy micsoda emberfeletti küzdelembe, mennyi ígéretbe, koncesszióba, az abszolutizmussal, illetve a parlament szétkergetésével való fenyegetésbe kerül egy-egy négyhónapos költségvetési provizórium megszavazása. Mindez természetesen megfelelő hatást gyakorol a külföldre és ha az ellenség a várható nagy offenzíva dacára sem volt hajlandó ez év februárjában békét kötni, akkor ez az osztrák parlamenti helyzetre, a parlamenti pártok, mindenekelőtt a csehek magatartására vezethető vissza, mert ez a magatartás az, ami a saját erejében kételkedő antantot fölvillanyozta: a monarchia széttöledésének gondolata töltötte el őt reménységgel. Amidőn mindezt látja a monarchia külügyminisztere, egy hatalmas beszédben szokatlanul kiméletlen hangon a monarchia belső ellenségei ellen fordul s egyben teljes őszinteséggel mutat rá a monarchia testét pusztító rákfénre. A hatalmas beszédnek hatalmas volt a visszhangja is s most már az a kérdés, hogy mi lesz, mi lehet ennek a következménye Ausztriában. Tájékozódás szerzése végett a különböző ausztriai pártok vezető embereihez fordultam s az alább következő sorokban az egyes pártok fölfogása tükröződik vissza.

A német pártokat kivéve ugyyszólván valamennyi párt a külügyminiszter ellen fordul s sorsát megpecsételtnek tekinti. A német nemzeti pártok föllelegzenek — mint aki rettenetes lidéronyomás alól szabadult fel s boldogok, hogy végre akadt egy vezető állást betöltő államférfi, aki igaz néven merte nevezni a csehek üzemét.

Valószínűnek tartják, hogy az osztrák politikában új kurzus fog bekövetkezni s az erélytelen Seidler helyébe egy erőskező politikus jön, aki érvényt szerez annak a belső politikának, amely Czernin beszédéből önként adódik s amely megfékezi a monarchia belső ellenségeit s lehetetlenné teszi a külső ellenséggel való együttműködést avagy kacérkodást. Így a németek.

A nemzetiségi pártok és a szocialisták Czernint immár bukott embernek tartják s bizonyosra veszik, hogy a nagy békét már

az utóda köti meg. A csehek természetesen a legjobban vannak ellene fölháborodva, az ultraradikálisok azonban titokban örülnek beszédének, mert most már közeledést, a kibékülést a csehek és németek között lehetetlennek tartják. Az utóbbi időben ugyanis a cseh politikusok egy részében bizonyos hajlandóság mutatkozott a májusi és a januári deklarációban lefektetett utópisztikus alap föladására. Különösen a katolikus körök törekedtek a reális politikához való visszatérésre s már-már jelei is mutatkoztak a megegyezés lehetőségének. A radikálisok kárörvendve állapítják most meg, hogy Czernin föllépése ezt a megegyezést lehetetlenné teszi.

A lengyelek klubjában vezető politikusok úgy informáltak, hogy a pártnak semmi oka sincs a Czerninnel szemben kifejezésre jutott bizalmatlanság megváltoztatására. A lengyelek a cholmi kérdés miatt fölmerült viszályt mindaddig nem tartják eliminálhatónak, amíg a monarchiának az ukrán békeszerző Czernin a külügyminisztere. Ok már az ukrán béke megkötése után Czernin fejét követelték s ma is kitartanak eme követelésük mellett, jóllehet az ukrán kormánnyal kötött pótmegállapodások a cholmi kérdés igazságos és méltányos megoldását, rendezését lehetővé teszik.

A szocialisták is Czernin ellen fordulnak immár, mert az általa kötött két, illetve három békét anneksziós békének tartják, így őt támogatni nem hajlandók. A helyzet tehát az, hogy az osztrák delegációban alig kapna többséget, így ennek kénytelen volna levonni konzekvenciát.

Azok, akik Czernin bukását szeretnék, szívesen híresztelik, hogy a külügyminiszter fölfelé is megbukott. Mértékadó helyen továbbá is az általános békére törekcsenek ugyan, de a politika szempontjából nem ragaszkodnak Czernin személyéhez, akinek népszerűsége — ha objektív okok személyének elejtését tennék szükségessé — kellemlenné válhatna. Akik Czernint buktatják, már utódjáról is tudnak. Az illető Mensdorf-Pouilly-Ditrichstein Albert volt londoni nagykövetségünk, aki Angliában nagy rokonszenvenek örvend, így az általános béke ügyében — úgy mondják — nagyobb szolgálatokat tehetne, mint Czernin és utáinak Mensdorf grófnak Smuts angol tábornokkal legutóbb történt diplomáciai találkozására.

Így látják és ítélik meg Bécsben a belső és külső politikai helyzetet ebben a pillanatban. Illetékes diplomáciai helyen azonban, ahol alkalmam nyílt ezt a témát szóba hozni, csak mosolyognak a Czernin bukásáról itt-ott felbukkanó híreken. Czernin alatt talán sohasem volt a talaj oly szilárd, mint éppen most. — mondják. A legközelebbi jövő el fogja dönteni, hogy miké váltódtak valóra azokból a reménységekből, amelyek a külügyminiszter legutóbbi beszédével kapcsolatosan egyik és a másik részen felmerültek.

Irinvi Jenő.

MÉSZ és CEMENT

állandóan raktáron kitűnő minőségben versengeni kívüli áron.

VÉRTES MIKSA cég, Szeged, Pallavicini-utca 5. sz. Raktár: Tiszapályaúdvár.